

MONDRAGÓ

PARC NATURAL

Foto: Josep Rullán

Disseiny: www.ognacent.com
DL PM 614-2015

http://ibanat.caib.es - www.balearsnatura.com
www.facebook.com/NaturBalears - @BalearsNatura

Centre d'informació del Parc. Ctra de Cala Mondragó s/núm.
07691 Santanyí - Tel. i fax: 971 18 10 22
Oficina del Parc (Can Crestall), C/ de Can Llaneres, 8
07650 Santanyí - Tel.: 971 64 20 67 - Fax: 971 64 21 30

Per facilitar l'accés a les persones amb mobilitat reduïda hem adaptat part de l'itinerari de la Punta de ses Gatoves. Per a la resta de recorreguts, consultau l'oferta d'accessibilitat amb les cadires Joëlle al següent enllaç:

El centre d'informació i botiga del Parc es troba a prop de l'aparcament de ses Fonts de n'Alis, i l'oficina administrativa està ubicada al poble de Santanyí, al carrer de Can Llaneres, 8. Les zones de s'Amarador i ses Fonts de n'Alis compten cadascuna amb un aparcament públic i una àrea recreativa a les seves proximitats, abans d'arribar a les cales. A aquestes zones podeu trobar els banyos públics.

EQUIPAMENTS I SERVEIS

- Passar en silenci i pels camins. Així evitarem molestar a la fauna i a altres persones.
- Vos trobareu en una àrea d'alt risc d'incendi. No encengueu foc en cap cas.
- Circula pels camins senyalitzats i estacionau el vehicle als aparcaments autoritzats.
- Els cans poden causar molèsties a la fauna i als visitants. Si en portau, duï-los fermats. No els passegeu per les platges.
- Depositeu els residus a les papereres i als contenidors. Fomentau la reducció, la reutilització i el reciclatge de residus.
- Respectau la propietat privada i feu bon ús de la propietat pública. No facau malbé els elements etnològics. Respectau la feina dels que ens precediren.
- L'acampada al Parc està prohibida.
- Col·laboreu en la conservació del Parc i aportau suggeriments per millorar aquest espai natural protegit.

NORMES I CONSELLS

Foto: Josep Rullán

Bufo balearicus
Foto: Sebastià Torrens

UN MOSAIC D'AMBIENTS. EL PAISATGE DEL PARC

La major superfície del Parc, la formen una multitud de rotes, petites parcel·les, generalment amb paret seca, amb cultius de secà mixt d'arbres i herbàcies. Hi predominen l'ametller (*Prunus dulcis*), el garrover (*Ceratonia siliqua*) i la figuera (*Ficus carica*) i es cultiven gramínies com l'ordi, civada i blat.

L'aridesa del clima i els sòls pobres determinen que hi predomini la garriga, formada principalment per l'ullastrar (*Oleo-Ceratonion*), amb espècies com l'ullastre (*Olea europaea* var. *sylvestris*), el pi blanc (*Pinus halepensis*), la mata (*Pistacia lentiscus*), l'aladern (*Phillyrea* sp.), l'estepa (*Cistus* sp.), el romani (*Rosmarinus officinalis*), el xiprell (*Erica multiflora*) i la garlanda (*Lavandula dentata*). S'hi formen pinedes seguint el traçat dels torrents i, a les zones litorals, es complemen amb savines (*Juniperus phoenicea*).

D'entre les plantes de garriga, i també dins els pins del Parc, en destaquen les orquídies: la mosca grossa (*Barlia robertiana*), la caputxina (*Anacamptis pyramidalis*), els galls i gallets (*Serapis* sp.) i diverses espècies dels gèneres *Ophrys* i *Orchis*.

El grup faunístic més destacat al Parc és el de les aus, seguides pels mamífers. Entre aquests últims hi ha l'eríç (*Atelerix algirus*), el mostel (*Mustela nivalis*), la geneta (*Genetta genetta*) i el mart (*Martes martes*), i alguns rosegadors com el conill (*Oryctolagus cuniculus*), la llebre (*Lepus granatensis*), el ratolí de rostoll (*Apodemus sylvaticus*) i la rata cellarda (*Elyomys quercinus*). Entre les aus són freqüents el sebellí (*Burhinus oedicnemus*), el tudó (*Columba palumbus*), la tórtora (*Streptopelia turtur*), el xoriguer (*Falco tinnunculus*), el puput (*Upupa epops*) i moltes d'altres de mida petita com el ferrerico (*Parus major*) i el busqueret (*Sylvia* sp.).

Algunes alzines (*Quercus ilex*) apareixen als fons dels barrancs, però és més destacable la presència d'un important sistema dunar a s'Amarador, on creixen el card marí (*Eryngium maritimum*), la lletera marítima (*Euphorbia paralias*) i el lli de mar (*Pancratium maritimum*).

Al tram final dels torrents de s'Amarador i ses Fonts de n'Alis es formen dos estanys salobrosos, on trobam el canyet (*Phragmites australis*), el jonc (*Juncus acutus*), i les saladines (*Limonium* sp.). Ocasionalment hi podem veure colls blaus (*Anas platyrhynchos*), gallinetes d'aigua (*Gallinula chloropus*), fotges (*Fulica atra*) i agrons (*Egretta garzetta*, *Ardea cinerea*). Als estanys, també hi viuen la serp d'aigua (*Natrix maura*) i el granot (*Rana perezi*). Pel que fa als peixos, hi són presents la llissa (*Mugil cephalus*), la gambúsia (*Gambusia affinis*) i l'anguila (*Anguilla anguilla*).

La costa és rocallosa, de penya-segats, amb l'excepció de les platges. Hi nidifica el falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) i s'hi poden veure el corb marí (*Phalacrocorax aristotelis*) i la gavina de bec vermell (*Larus audouinii*). La comunitat vegetal dominant als roquissars és la *Crithmo-limonietum*, on són abundants el fonoll marí (*Crithmum maritimum*) i les saladines (*Limonium* sp.).

Sobre les roques, però també a les parets seques s'hi posen alguns rèptils, com el dragó (*Tarentola mauritanica*). Arreu de la marina habiten la serp de garriga (*Macropododon mauritanicus*), la tortuga mediterrània (*Testudo hermanni*), i el calàpet (*Bufo balearicus*).

Costa de sa Guàrdia des Càneu
Foto: Josep Rullán

L'APORTACIÓ HUMANA

Segles d'activitat agrícola i ramadera han definit el paisatge. Destaca la gran quantitat de parets seques i barraques de roter, que poden ser de bigues o de curucull. Més rars són els marges, que es localitzen a les torrenteres i als barrancs. També trobam elements d'enginyeria popular lligada a l'aprofitament d'aigua: sínies, síquies, safarejos i cisternes.

Altres testimonis són els relacionats amb l'aprofitament forestal: sitges, barraques de carboner i forns de calç. A més d'altres elements com: escars per a embarcacions, pedreres de marès, petites construccions defensives i secrets de contraban.

El topònim de s'Amarador fa esment a un ús antic dels estanys que consistia a submergir durant un temps feixos de lli i cànym per a l'obtenció de fibra vegetal, o bé troncs per a donar-los resistència i poder emprar-los en la construcció de barques o com a bigues per a habitatges.

Merendera filifolia
Foto: Josep Rullán

PARC NATURAL DE MONDRAGÓ

- Mirador de ses Fonts de n'Alis
- Volta a sa Guàrdia d'en Garrot
- Punta de ses Gatoves
- S'Amarador
- S'Hort d'en Metge
- Zona d'interès paisatgístic
- Àrea recreativa
- Només vehicles autoritzats
- Centre d'informació
- Aparcament
- Zona humida
- Excusats
- Platja
- Element etnològic
- Barrera
- Límit Parc natural
- Accés recomanat

